

Je leest wel eens over de relatie tussen de opbouw van de bodem en de kwaliteit van de wijn die daarvan afkomstig is. Een interessant onderwerp voor een bodemkundige. Ik leerde vroeger om grond te proeven. Het is natuurlijk aantrekkelijker de wijn te proeven. Jammer genoeg weet ik maar weinig van die relatie. Dit stukje gaat dan ook over iets heel anders.

De bodem kan op korte afstand grote verschillen vertonen. Dat komt door de manier waarop veel bodems zijn afgezet, door bodemvormende processen en door activiteiten van de mens. Met verontreiniging in de bodem wordt het nog ingewikkelder. De ene stof blijft in de bovengrond hangen, een andere stof zakt diep het grondwater in. Per bodem kan dat weer verschillen.

Onderzoek naar bodemverontreiniging is daarom moeilijk. Je moet kennis hebben van de bodemopbouw, de grondwaterstroming, de historie van de verontreiniging en het gedrag van de stoffen in de bodem. Daarom is bodemonderzoek meestal teamwork. In Nederland wordt nu bijna twintig jaar onderzoek naar bodemverontreiniging verricht. We hebben dat nog steeds niet goed onder de knie. Want regelmatig kun je lezen dat een bodemsanering opnieuw moet, omdat een groot deel van de verontreiniging nog aanwezig is. Of dat bij de sanering tweemaal zoveel verontreiniging aanwezig blijkt te zijn als was voorspeld. Je leest nooit waarom zo'n grote fout werd gemaakt. Dit heeft vast te maken met slecht onderzoek.

De kwaliteit van bodemonderzoek staat gelukkig in de belangstelling. Er is een Platform Infrastructuur Kwaliteitsborging Bodemonderzoek opgericht. Het eerstvolgende nummer van BODEM is volledig aan kwaliteit gewijd.

Goede wijn behoeft geen krans. Die vindt zijn weg wel naar de consument. Met bodemonderzoek is dat anders. Daarom is het goed dat de kwaliteit van bodemonderzoek op de agenda staat.

Zullen we daar eens het glas op heffen?